

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118871

§. 117. Venerabilis Patris Dominici a Jesu Maria Carmelitarum
Discalceatorum Præpositi Generalis pretiosa mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

§. CXVII.

Sæc. XVII.
A. C. 1630.*Venerabilis Patris Dominici a Jesu
Maria Carmelitarum Discalcea-
torum Præpositi Gene-
ralis prætiosa mors.*

Iniquissimo illo tempore, quo Ecclesiæ Catholicæ hostes cladem Pragæ ante decennium acceptam ulcisci parabant, decessit Venerabilis Pater Dominicus a Jesu Maria gloriosus Bohemorum rebellium domitor. Hujus Viri civitatem prævenerat Deus pluribus prodigiis, quæ futuram sanctitatem præfagebant: Infantulus adhuc non modo acceleratum rationis usum, sed etiam præfestina operantis gratiæ charismata animo ad virtutum exercitia propensissimo prodebat. Vix quintum ætatis annum attigerat, cum misericordia in pauperes cum ipso excrecente, ipsum Christum Dominum in forma mendici hospitem recipere mereretur. Patre suo orbatus a P. Francisco Lopes avunculo suo Bilbiliensis Conventus Carmelitani Priore, ut jugum Domini ab adolescentia portare addisceret, in Conventum receptus, majore adhuc sollicitudine mortificationis pietatisque exercitia diu noctuque frequentabat; cumque se ad vitam Religiosam vocatum

*Caramuel
Vit. V. Do-
minic. Spon-
dan. Annal.
Eccl. anno
1620. Ricci.
de bell. Ger.
lib. 2.
Nieremberg
in Troph.
Marian.
Miræus
Script. Eccl.
Sæc. XVII.*

Aa 2

Sæc. XVII. tum sentiret, magno cordis júbilo ac
 A. C. 1630. spiritus fervore inter mitigatos Carme-

litas tyrocinnium anno ætatis suæ duo-
 decimo incæpit, ac expleto vitæ Reli-
 giosæ quadriennio sese Deo solemni vo-
 torum sponsione dicavit. Anno autem
 ætatis vigesimo ob innatam pulchritu-
 dinem a quadam Nobili puella ad la-
 scivum amorem incassum sollicitabatur,
 quæ tamen despectum sui amorem in-
 dignata, juvenem, cum in Ecclesia so-
 lus vespere esset, per perditos homi-
 nes ad suam domum rapi curavit, ubi
 ut Dominicum ad sua vota pelliceret,
 quæ ipsa dixerit, feceritque, honestas
 exprimere vetat: cum vero nec suis
 blanditiis nec minis, nec furore, ani-
 mum fortitudine ab Alto obfirmatum
 frangere posset, in se reversa ac com-
 puncta ad pedes Domini criminis sui
 veniam deprecata est: Ex hac pugna
 victor in Conventum reversus Domi-
 nicus, cuncta suo Superiori revelabat,
 rogans, ut hujus puellæ nunc jam pœ-
 nitentis honori famæque parceretur,
 ipse vero Cæsar augusta, ubi ejus fan-
 ctitas jamjam innotuerat, ad solitarium
 conventum mitteretur. Demum Valen-
 tiam missus, sacrisque Ordinibus ini-
 tiatus, divulgata prodigiorum fama,
 ab ipso Philippo II. ejusque Filia Is-
 bella Eugenia invisebatur, quam ta-
 men

men nonnisi voce obedientiæ e latebris **Sæc. XVII.**
 extractus accessit, Regique infaustum **A. C. 1630.**
 Hispanæ classis contra Anglos succes-
 sum prædixit: Postea, ut a sæcula-
 rium applausu remotior esset, majoris
 perfectionis ac solitudinis desiderio in-
 citatus, in Celebris Pastranensi tyro-
 cinnio Carmelitarum Excalceatorum
 Novitium egit, & professione anno
 Christi millesimo quingentesimo nona-
 gesimo emissa in variis conventibus lu-
 culenta sanctimonix prodigiis compro-
 batæ specimina edidit, omnesque ho-
 norum gradus, invitus licet, emensus,
 tandem in Generalem Excalceati Car-
 meli Præpositum electus est. Jam an-
 tea auctoritate Apostolici Nuntii mu-
 nitus, ex Hispania in Italiam novellæ
 Congregationi Carmelitanæ profutu-
 rus, unacum Sociis suis a Paulo V.
 Panormum ad Siciliae Proregem, &
 postea sollicitantibus Cæsare & Bavaro
 Duce in Germaniam pro vindicanda
 Dei gloria, & Ecclesiæ bono decerne-
 batur, ubique mirabilia operatus, præ-
 cipue cum celebrem victoriam Pragæ
 adversus rebelles Bohemos suis preci-
 bus promovet: Inde Praga in Bava-
 riam cum Maximiliano Duce reversus,
 petente Cæsare Viennam contendit,
 ubi Ferdinandus II. Imperator in grati-
 animi testimonium Carmelitis Discal-
 ceatis

Sæc. XVII. ceatis plura monasteria extruxit, ac
 A. C. 1630. primo quidem Viennæ & postea die un-
 decima Aprilis anno Christi millesimo
 sexcentesimo vigesimo nono alium Gre-
 cii conventum fundavit, in suo diplo-
 mate hæc subjungens: Quando animi
 nostri gratitudo jugiter nobis in memoriam
 reuocat memorabile illud, ac veri miraculi
 loco habendum exemplum, ubi omnibus ser-
 nostris hæreditariis Regnis & Provinciis
 lethali hæresum & rebellium plaga afflictis,
 unica ipsorum salus ab unico Pragensi con-
 flictu dependere videbatur, & cum Cæsa-
 reus tum noster atque ceterorum Catholi-
 corum Principum exercitus, non humanis
 viribus, sed sancta potissimum honorabilis
 ex Religioso fratrum Carmelitarum Di-
 scalceatorum Ordine Patris Dominici a Je-
 su Maria benedictione, & divinæ gratiæ
 oraculo fretus, hostem aggressus, illam il-
 lustrem victoriam, omnium ceterarum victo-
 riarum, & cum Regnorum, & Pro-
 vinciarum, tum maxime Catholicæ Reli-
 gionis restitutæ, omniumque aliorum pro-
 sperorum progrossuum originem tam feliciter
 obtinuit: Nos de potentibus dicti P. Do-
 minici apud divinam misericordiam precibus,
 uti etiam de totius Ordinis sui cognita gra-
 tissima apud Deum pietate, & Catholicæ
 fidei Zelo, necnon præstanti literarum do-
 ctrina, vitæque imprimis ac morum sancti-
 tate, tam quoque insignibus humilitati,
 Pau-

Paupertatis, nuditatis, abstinentiæ, & je- Sæc. XVII.
juniorum, compluriumque bonarum actio- A. C. 1630.
num meritis plurimum confidentes, veluti in
certam omnium ulteriorum optatorum suc-
cessuum, ac cælestium gratiarum spem, istis
in partibus nova Beatissimæ Virginis Ma-
riæ de Monte Carmelo, & Matris There-
sæ Monasteria fundavimus, & ereximus &c.

Postquam vero Dominicus in Lo-
 tharingiam evocatus, dissidia inter
 Henricum Ducem ejusque Fratrem ex-
 orta composuerat, inde Bruxellas
 profectus, Archiducem Albertum ad
 extremam luctam accinxit, eoque fa-
 tis functo Galliam magno cum honore,
 animarumque proventu lustravit, tan-
 dem die nona Decembris anno hujus
 sæculi vigesimo primo Romam rever-
 sus est, a Gregorio XV. maximis bene-
 volentiæ signis exceptus: octavo au-
 tem post anno rursus ab Urbano VIII.
 procurandæ pacis arbiter inter Ferdi-
 nandum II. Cæsarem, & Carolum
 Mantuæ Ducem Viennam ablegatus
 die secunda Februarii in lethalem inci-
 dit infirmitatem, qua indies aucta,
 sacris morientium Sacramentis muni-
 tus, ex Aula ad conventum suum de-
 ferri haud amplius potuit, nec Impe-
 rator sustinuit, quem octava die allo-
 cutus Dominicus, unice rogabat, ut
 pacem Italiæ redderet, postea exclamans:

A a 4

mans:

Sæc. XVII. mans : *O felix nuntius, o dies dierum!*
A. C. 1630. per octo continuos dies velut placidissimo somno sopitus fixis in cælum oculis tandem die decima sexta ejusdem Mensis annos natus septuaginta & unum obdormivit in Domino. Porro de mirifico hujus Viri in dæmones imperio, vaticiniis, divinis communicationibus, & prodigiis silemus, ne S. Congregationis, apud quam hujus Viri virtutes & miracula pro futura Apotheosi discutiuntur, judicium prævertere, vel decreta Pauli V. Urbani VIII. aliorumque Pontificum transgredi videremur.

Scriptit Venerabilis hic Pater I. *sententias spirituales circa viam purgativam, illuminativam & unitivam in varia idiomata translatas ac iterato excusas.* II. *Argumenta Psalmorum à S. Patrum & Doctorum expositione decerpta.* III. *Tres literas Pastorales ad universam Congregationem Carmelitanam.* IV. *Vitam V. F. Alexii Poloni à S. Bernardo.* V. *Concordiam spiritualem.* VI. *Relationes* VII. *Theologiam Mysticam.* VIII. *Directorium bene moriendi.* IX. *Librum de protectione B. V. M.*